

Lysistrate

Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εῖ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
[2] ή 'ς Πανὸς ἡ 'πὶ Κωλιάδ' ἡ 'ς Γενετυλλίδος,
[3] οὐδ' ἀν διελθεῖν ἦν ἀν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
[4] νῦν δ' οὐδεμίᾳ πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
[5] πλὴν ἡ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἔξερχεται.
[6] χαῖρ' ὡς Καλονίκη.

[6b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὡς Λυσιστράτη.
[7] τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὡς τέκνον.
[8] οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὄφρυς.

[9] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
[10] καὶ πόλλα' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
[11] ὅτι ἡ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
[12] εἴναι πανοῦργοι—

[12b] [Καλονίκη]: καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.
[13] [Λυσιστράτη]: εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
[14] βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
[15] εὗδουσι κούχ ἥκουσιν.

[15b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ὡς φιλτάτη
[16] ἤξουσι· χαλεπῆ τοι γυναικῶν ἔξιδος.
[17] ή μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρα ἐκύπτασεν,
[18] ή δ' οἰκέτην ἥγειρεν, ή δὲ παιδίον
[19] κατέκλινεν, ή δ' ἔλουσεν, ή δ' ἐψώμισεν.
[20] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔτερά τἄρ' ἦν τῶνδε προύργιαίτερα
[21] αὐταῖς.

[21b] [Καλονίκη]: τί δ' ἐστὶν ὡς φίλη Λυσιστράτη,
[22] ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
[23] τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;

[23b] [Λυσιστράτη]: μέγα.
[23c] [Καλονίκη]: μῶν καὶ παχύ;
[24] [Λυσιστράτη]: καὶ νὴ Δία παχύ.

[24b] [Καλονίκη]: κάτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
[25] [Λυσιστράτη]: οὔχ οὕτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἀν ἔυνήλθομεν.
[26] ἀλλ' ἐστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον
[27] πολλαῖσι τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
[28] [Καλονίκη]: ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τούρριπτασμένον.
[29] [Λυσιστράτη]: οὕτω γε λεπτὸν ὕσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
[30] ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ή σωτηρία.
[31] [Καλονίκη]: ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ὠχεῖτ' ἄρα.
[32] [Λυσιστράτη]: ως ἐστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
[33] ἡ μηκέτ' εἴναι μήτε Πελοποννησίους—
[34] [Καλονίκη]: βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἴναι νὴ Δία.
[35] [Λυσιστράτη]: Βοιωτίους τε πάντας ἔξολωλέναι.
[36] [Καλονίκη]: μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
[37] [Λυσιστράτη]: περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
[38] τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
[39] ἦν δὲ ξυνέλθωσα' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε
[40] αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἵ τε Πελοποννησίων

- [41] ήμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
- [42] [Καλονίκη]: τί δ' ἀν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο
- [43] ἡ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἔξηνθισμέναι,
- [44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
- [45] καὶ Κιμμερίκ' ὄρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
- [46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσθ' ἀ σώσειν προσδοκῶ,
- [47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
- [48] χῆγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
- [49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ';
- [49b] [Λυσιστράτη]: ὕστε τῶν νῦν μηδένα
- [50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ—
- [51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νὴ τῷ θεῷ 'γὼ βάψομαι.
- [52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν—
- [52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
- [53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφίδιον.
- [53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.
- [54] [Λυσιστράτη]: ἅρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναικας δῆτ' ἔχρην;
- [55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
- [56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς μέλ' ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
- [57] ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
- [58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμίᾳ γυνὴ πάρα,
- [59] οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.
- [59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
- [60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὅρθριαι.
- [61] [Λυσιστράτη]: οὐδ' ἀς προσεδόκων κάλογιζόμην ἔγὼ
- [62] πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
- [63] γυναικας, οὐχ ἥκουσιν.
- [63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους
- [64] ως δεῦρ' ιοῦσα θούκάταιον ἥρετο.
das|Oukation
- [65] ἀτὰρ αἴδε καὶ δή σοι προσέρχονται τινες.
- [66] αἰδί θ' ἔτεραι χωροῦσί τινες. ίοὺ ίού,
- [67] πόθεν εἰσίν;
- [67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν.
- [67c] [Καλονίκη]: νὴ τὸν Δία·
- [68] δι γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
- [69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὡς Λυσιστράτη;
- [70] τί φῆς; τί σιγᾶς;
- [70b] [Λυσιστράτη]: οὕ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
- [71] ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
- [72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ηὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
- [73] ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
- [74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν δλίγου γ' οὗνεκα
- [75] τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
- [76] γυναικας ἐλθεῖν.
- [76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
- [77] ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτώ προσέρχεται.
- [78] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῦ.
- [79] οἶν τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
- [80] ως δ' εὐχροεῖς, ως δὲ σφριγῇ τὸ σῶμά σου.
- [81] κἄν ταῦρον ἄγχοις.
- [81b] [Λαμπιτώ]: μάλα γ' οἰῶ ναὶ τῷ σιώ·

- [82] γυμνάδοιμαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.
[83] [Καλονίκη]: ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
[84] [Λαμπιτώ]: ἀπερ ἱερεῖόν τοι μ' ὑποψαλάσσετε.
[85] [Λυσιστράτη]: ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;
[86] [Λαμπιτώ]: πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σιὼ Βοιωτίᾳ
[87] ἵκει ποθ' ὑμέ.
[87b] [Μυρρίνη]: νὴ μὰ Δία Βοιωτίᾳ,
[88] καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.
[88b] [Καλονίκη]: καὶ νὴ Δία
[89] κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.
[90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;
[90b] [Λαμπιτώ]: χαία ναὶ τῷ σιὼ,
[91] Κορινθία δ' αὖ.
[91b] [Καλονίκη]: χαία νὴ τὸν Δία
[92] δῆλη 'στὶν οὖσα ταυταγή τάντευθενί.
[93] [Λαμπιτώ]: τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
[94] τὸν τῶν γυναικῶν;
[94b] [Λυσιστράτη]: ἥδ' ἐγώ.
[94c] [Λαμπιτώ]: μύσιδδέ τοι
[95] ὅ τι λῆσ ποθ' ἀμέ.
[95b] [Καλονίκη]: νὴ Δί' ὡ φίλη γύναι,
[96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἔστι σοι.
[97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἀν ἥδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ¹
[98] ἐπερήσομαί τι μικρόν.
[98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.
[99] [Λυσιστράτη]: τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
[100] ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εῦ γὰρ οἶδ' ὅτι
[101] πάσαισιν ὑμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.
[102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνήρ πέντε μῆνας ὡ τάλαν
[103] ἀπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὔκράτη.
[104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
[105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἐμός γα καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκά,
[106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
[107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέιπεται φεψάλυξ.
[108] ἔξ οὖ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,
[109] οὐκ εἴδον ούδ' ὅλισθον ὀκτωδάκτυλον,
[110] δος ἦν ἀν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
[111] ἐθέλοιτ' ἀν οὖν, εἰ μηχανὴν εύροιμ' ἐγώ,
[112] μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;
[112b] [Καλονίκη]: νὴ τῷ θεῷ.
[113] ἔγωγ' ἀν οὖν κἀν εἴ με χρείη τοῦγκυκλον
[114] τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
[115] [Μυρρίνη]: ἔγὼ δέ γ' ἀν κἀν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
[116] δοῦναι ἀν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.
[117] [Λαμπιτώ]: ἔγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταῦγετόν γ' ἄνω
[118] ἔλσοιμ' δπα μέλλοιμι γ' εἰράναν ἰδεῖν.
[119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
[120] ἡμῖν γὰρ ὡ γυναικες, εἴπερ μέλλομεν
[121] ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
[122] ἀφεκτέ' ἔστι—
[122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.
[122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;

- [123] [Καλονίκη]: ποιήσομεν, κάνων ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
- [124] [Λυσιστράτη]: ἀφεκτέα τούνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
- [125] τί μοι μεταστρέψεσθε; ποῖ βαδίζετε;
- [126] αὗται τί μοιμυᾶτε κάνανεύετε;
- [127] τί χρῶς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
- [128] ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
- [129] [Καλονίκη]: οὐκ ἀν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἔρπετω.
- [130] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ούδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἔρπετω.
- [131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὡς ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
- [132] ἔφησθα σαυτῆς κάνων παρατεμεῖν θῆμισυ.
- [133] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι βούλει· κάνων με χρῆ διὰ τοῦ πυρὸς
- [134] ἔθελω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
- [135] οὐδὲν γάρ οἶνων ὡς φίλη Λυσιστράτη.
- [136] [Λυσιστράτη]: τί δαὶ σύ;
- [136b] [=Άλλη]: κάγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
- [137] [Λυσιστράτη]: ὡς παγκατάπυγον θήμετερον ἄπαν γένος,
- [138] οὐκ ἔτδος ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
- [139] οὐδὲν γάρ ἔσμεν πλὴν Ποσειδώνα καὶ σκάφη.
- [140] ἀλλ' ὡς φίλη Λάκαινα, σὺ γάρ ἐὰν γένη
- [141] μόνη μετ' ἔμοι, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
- [142] ξυμψήφισαί μοι.
- [142b] [=Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιῶ
- [143] γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
- [144] δύμας γα μάν· δεῖ τᾶς γάρ εἰράνας μάλ' αὖ.
- [145] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
- [146] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὐ σὺ δὴ λέγεις,
- [147] δη μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἀν διὰ τουτογί
- [148] γένοιτ' ἀν εἰρήνη;
- [148b] [Λυσιστράτη]: πολύ γε νὴ τῷ θεῷ.
- [149] εἰ γάρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμέναι,
- [150] κάνων τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Ἀμοργίνοις
- [151] γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
- [152] στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
- [153] ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
- [154] σπονδὰς ποιήσαιντ' ἀν ταχέως, εὖ οἴδ' ὅτι.
- [155] [=Λαμπιτώ]: ὁ γῶν Μενέλαιος τᾶς Ἐλένας τὰ μᾶλά πα
- [156] γυμνᾶς παραϊδῶν ἔξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.
- [157] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν ἀφιῶσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὡς μέλε;
- [158] [Λυσιστράτη]: τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
- [159] [Καλονίκη]: φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
- [160] ἐὰν λαβόντες δ' ἔς τὸ δωμάτιον βίᾳ
- [161] ἔλκωσιν ἡμᾶς;
- [161b] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
- [162] [Καλονίκη]: ἐὰν δὲ τύπτωσιν;
- [162b] [Λυσιστράτη]: παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
- [163] οὐ γάρ ἔνι τούτοις ἥδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
- [164] κάλλως ὁδυνῶν χρή· κάμελει ταχέως πάνυ
- [165] ἀπεροῦσιν. οὐ γάρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
- [166] ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
- [167] [Καλονίκη]: εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χήμιν ξυνδοκεῖ.
- [168] [=Λαμπιτώ]: καὶ τὰς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμές πείσομες
- [169] παντῷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν.

- [170] τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ὄυάχετον
[171] πᾶ καὶ τις ἀμπείσειεν αῦ μὴ πλαδδιῆν;
[172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
[173] [Λαμπιτώ]: οὐχ ᾧς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,
[174] καὶ τώργύριον τῷβυσσον ἥ πὰρ τῷ σιῶ.
[175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον.
[176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
[177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
[178] ἔως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
[179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
[180] [Λαμπιτώ]: παντῷ κ' ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
[181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὡς Λαμπιτοῦ
[182] ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ;
[183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὁμιόμεθα.
[184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
[185] θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
[186] καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις.
[186b] [Καλονίκη]: Λυσιστράτη
[187] τίν' ὅρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;
[187b] [Λυσιστράτη]: ὅντινα;
[188] εἰς ἀσπίδ', ὕσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
[189] μηλοσφαγούσας.
[189b] [Καλονίκη]: μὴ σὺ γ' ὡς Λυσιστράτη
[190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
[191] [Λυσιστράτη]: τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος;
[191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκόν ποθεν
[192] ὕππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
[193] [Λυσιστράτη]: ποῖ λευκὸν ὕππον;
[193b] [Καλονίκη]: ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα
[194] ἡμεῖς;
[194b] [Λυσιστράτη]: ἐγώ σοι νὴ Δί', ἦν βούλη, φράσω.
[195] θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
[196] μηλοσφαγούσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
[197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
[198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
[199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
[200] [Μυρρίνη]: ὡς φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμεών ὅσος.
[201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
[202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
[203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησίᾳ,
[204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὔμενής.
[205] [Καλονίκη]: εὔχρων γε θαῦμα κάποπυτίζει καλῶς.
[206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὰν ποτόδει γ' ἀδὺ νὰ τὸν Κάστορα.
[207] [Μυρρίνη]: ἔᾶτε πρώτην μ' ὡς γυναῖκες ὁμνύναι.
[208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἔάν γε μὴ λάχης.
[209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὡς Λαμπιτοῦ·
[210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἂν κάγὼ λέγω·
[211] ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταύτα κάμπεδώσετε.
[212] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὗτ' ἀνήρ—
[213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὗτ' ἀνήρ—
[214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἔμε πρόσεισιν ἔστυκώς. λέγε.
[215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἔμε πρόσεισιν ἔστυκώς. παπαῖ

- [216] ύπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὡς Λυσιστράτη.
- [217] [Λυσιστράτη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
- [218] [Καλονίκη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
- [219] [Λυσιστράτη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
- [220] [Καλονίκη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
- [221] [Λυσιστράτη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·
- [222] [Καλονίκη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·
- [223] [Λυσιστράτη]: κούδέποθ' ἔκοῦσα τάνδροι τῷμῷ πείσομαι.
- [224] [Καλονίκη]: κούδέποθ' ἔκοῦσα τάνδροι τῷμῷ πείσομαι.
- [225] [Λυσιστράτη]: ἐὰν δέ μ' ἀκουσαν βιάζηται βίᾳ, —
- [226] [Καλονίκη]: ἐὰν δέ μ' ἀκουσαν βιάζηται βίᾳ, —
- [227] [Λυσιστράτη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.
- [228] [Καλονίκη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.
- [229] [Λυσιστράτη]: οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
- [230] [Καλονίκη]: οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
- [231] [Λυσιστράτη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- [232] [Καλονίκη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- [233] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθεν·
- [234] [Καλονίκη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθεν·
- [235] [Λυσιστράτη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἢ κύλιξ.
- [236] [Καλονίκη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἢ κύλιξ.
- [237] [Λυσιστράτη]: συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;
- [237b] [Πᾶσαι]: νὴ Δία.
- [238] [Λυσιστράτη]: φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.
- [238b] [Καλονίκη]: τὸ μέρος γ' ὡς φίλη,
- [239] ὅπως ἂν ὥμεν εὔθὺνς ἀλλήλων φίλαι.
- [240] [Λαμπιτώ]: τίς ὡλολυγά;
- [240b] [Λυσιστράτη]: τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον·
- [241] αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
- [242] ἥδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὡς Λαμπιτοῖ
- [243] σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
- [244] τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιψ' ἡμῖν ἐνθάδε·
- [245] ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
- [246] ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
- [247] [Καλονίκη]: οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει
- [248] τοὺς ἄνδρας εὔθύς;
- [248b] [Λυσιστράτη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
- [249] οὐ γὰρ τοσαύτας οὕτ' ἀπειλὰς οὕτε πῦρ
- [250] ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοίξαι τὰς πύλας
- [251] ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἶσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
- [252] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'. ἀλλως γὰρ ἂν
- [253] ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.

Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: χώρει Δράκης, ἥγονος βάδην, εἰ καὶ τὸν ὥμον ἀλγεῖς
- [255] κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.

Strophe 1

[256] [Χορὸς Γερόντων]: ἦ πόλλα' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
[259] ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἥλπισ' ὡς Στρυμόδωρ' ἀκοῦσαι
[260] γυναικας, ἀς ἐβόσκομεν
[261] κατ' οἴκον ἐμφανὲς κακόν,
[262] κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
[263] κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμάν λαβεῖν
[264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
[265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;
[266] ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὡς Φιλοῦργε,
[267] ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
[268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἔνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
[269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
[270] πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.

Antistrophe 1

[273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γάρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
[274] ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
[275] ἀπῆθεν ἀφάλακτος, ἀλλ'
[276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων
[277] ὢχετο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί,
[278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
[279] πινῶν ἡυπῶν ἀπαράτιλτος,
[280] ἔξ έτῶν ἄλουτος.

Tetrameter

[281] [Χορὸς Γερόντων]: οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὡμῶς
[282] ἐφ' ἐπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
[283] τασδὶ δὲ τὰς Εύριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
[284] ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὸν τολμήματος τοσούτου;
[285] μή νυν ἔτ' ἐν τῇ τετραπόλει τούμὸν τροπαῖον εἴη.

Strophe 2

[286] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὐτὸς γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
[287] λοιπόν ἔστι χωρίον
[288] τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἴ σπουδὴν ἔχω·
[289] χῶπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
[290] τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
[291] ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὕμον ἐξιπώκατον·
[292] ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
[293] καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
[294] μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθη πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
[295] φῦ φῦ.
[295a] ίοὺ ίοὺ τοῦ καπνοῦ.

Antistrophe 2

[296] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς δεινὸν ὕναξ Ἡράκλεις
[297] προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
[298] ὥσπερ κύων λυττῶσα τώφθαλμῷ δάκνει·
[299] κᾶστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
[300] τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
[301] οὐ γὰρ ἂν ποθ' ὁδ' ὁδᾶξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἔμοῦ.
[302] σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
[303] καὶ βοήθει τῇ θεῷ.
[304] ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὡς Λάχης ἀρήξομεν;
[305] φῦ φῦ.
[305a] Ιοὺ Ιοὺ τοῦ καπνοῦ.

Tetrameter

[306] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῆ.
[307] οὔκουν ὅν, εἰ τὰ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
[308] τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
[309] ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
[310] κὰν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναικεῖς,
[311] ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
[312] θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.
[313] τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
[314] ταυτὶ μὲν ἡδη τὴν ράχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
[315] σὸν δ' ἔργον ἐστὶν ὡς χύτρα τὸν ἀνθρακὸν ἐξεγείρειν,
[316] τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτιστ' ἔμοὶ προσοίσεις.
[317] δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
[318] τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

Lyrik

[319] [Χορὸς Γυναικῶν]: λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὡς γυναικεῖς
[320] ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶττον.

Strophe 3

[321] [Χορὸς Γυναικῶν]: πέτου πέτου Νικοδίκη,
[322] πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην
[323] τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
[324] τύπο τε νόμων † ἀργαλέων
 †
[325] ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
[326] ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
[327] νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
[328] μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὅχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου
[329] χυτρείου,
[330] δούλαισιν ὡστιζομένη
[330a] [Χορὸς Γυναικῶν]: [[Zeile Lost]]
[331] στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
[332] ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
[333] δημότισιν καομέναις
[334] φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

Antistrophe 3

- [335] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἥκουσα γὰρ τυφογέροντας
[336] ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
[337] φέροντας ὕσπερ βαλανεύσοντας
[338] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
[339] δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
[340] ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναικας ἀνθρακεύειν·
[341] ἀς ὡς θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἵδοιμι,
[342] ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
[343] πολίτας,
[344] ἐφ' οἶσπερ ὡς χρυσολόφα
[345] πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἔδρας.
[346] καὶ σε καλῶ ξύμμαχον ὡς
[347] Τριτογένει', εἴ τις ἐκείνας
[348] ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
[349] φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Tetrameter

- [350] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔασον ὡς. τουτὶ τί ἦν; ὕνδρες πόνω πόνηροι·
[351] οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοί γ' ἔδρων ούδ' εύσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
[352] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
[353] ἐσμὸς γυναικῶν οὔτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
[354] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
[355] καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὕπω τὸ μυριοστόν.
[356] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἔάσομεν τοσαυτί;
[357] οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἔχρην τιν' αὐταῖς;
[358] [Χορὸς Γυναικῶν]: θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεῖς χαμᾶζ', σπως ἀν
[359] ἦν προσφέρη τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτο μ' ἐμποδίζῃ.
[360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ νὴ Δέ' ἥδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δις ἢ τρὶς
[361] ἔκοψεν ὕσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἀν ούκ ἀν εἶχον.
[362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ἴδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
[363] κού μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὅρχεων λάβηται.
[364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ μὴ σιωπήσει, θενῶν σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
[365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
[366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
[367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἔξαμήσω.
[368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνήρ Εύριπίδου σοφώτερος ποιητής·
[369] οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἔστιν ὡς γυναικες.
[370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὡς Ἱοδίππη.
[371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὡς θεοῖς ἔχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
[372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὡς τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
[373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
[374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
[375] [Χορὸς Γερόντων]: τούμδον σὺ πῦρ κατασβέσεις;
[375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τούργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
[376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἴδα σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
[377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
[378] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμοὶ σὺ λουτρὸν ὡς σαπρά;
[378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
[379] [Χορὸς Γερόντων]: ἥκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;
[379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γάρ είμι.

- [380] [Χορὸς Γερόντων]: σχήσω σ' ἐγώ τῆς νῦν βοῆς.

[380b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.

[381] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμπρησον αὔτῆς τὰς κόμας.

[381b] [Χορὸς Γυναικῶν]: σὸν ἔργον ὥχελῷε.

[382] [Χορὸς Γερόντων]: οἴμοι τάλας.

[382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: μῶν θερμὸν ἦν;

[383] [Χορὸς Γερόντων]: ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾶς;

[384] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρδω σ' ὅπως ἀν βλαστάνης.

[385] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὖσις εἰμ' ἡδη τρέμων.

[386] [Χορὸς Γυναικῶν]: ούκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

Episode

- [387] [Πρόβοουλος]: ἄρ' ἔξελαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
[388] χώ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
[389] ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
[390] οὐ 'γώ ποτ' ὧν ἥκουον ἐν τήκκλησίᾳ;
[391] ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
[392] πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
[393] αἰλαὶ Ἀδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
[394] ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
[395] ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους
[396] κόπτεσθ' Ἀδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
[397] ὁ θεοῖσιν ἔχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
[398] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.
[399] [Χορὸς Γερόντων]: τί δῆτ' ἀν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὑβριν;
[400] αἱ τάλλα θ' ὑβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων
[401] ἔλουσαν ἡμᾶς, ὡστε θαίματίδια
[402] σείειν πάρεστιν ὕσπερ ἐνεουρηκότας.
[403] [Πρόβοουλος]: νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαια γε.
[404] δταν γὰρ αὐτὸι ξυμπονηρευώμεθα
[405] ταῖσιν γυναιξὶν καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
[406] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
[407] οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδέ·
[408] ὦ χρυσοχόε τὸν ορμὸν δν ἐπεσκεύασας,
[409] ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
[410] ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
[411] ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
[412] σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
aber
[413] ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
[414] ἔτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
[415] νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
[416] ὦ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς
[417] τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν
[418] ἄθ' ἀπαλὸν δν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
[419] ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἀν εύρυτέρως ἔχῃ.
[420] τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
[421] ὅτε γ' ὧν ἔγὼ πρόβοουλος, ἐκπορίσας ὅπως
[422] κωπῆς ἔσονται, τάργυρίου νυνὶ δέον,
[423] ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις.
[424] ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,

- [425] δῆπως ἀν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
 [426] τί κέχηνας ὡ δύστηνε; ποὶ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 [427] οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἡ καπηλεῖον σκοπῶν;
 [428] οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 [429] ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
 [430] ξυνεκμοχλεύσω.
- [430b] [Λυσιστράτη]: μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
 [431] ἔξερχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 [432] οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἡ νοῦ καὶ φρενῶν.
 [433] [Πρόβουλος]: ἄληθες ὡ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 [434] ξυλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τῷ χεῖρε δεῖ.
 [435] [Λυσιστράτη]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
 [436] ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὡν, κλαύσεται.
 [437] [Πρόβουλος]: ἔδεισας οὔτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
 [438] καὶ σὺ μετὰ τούτου κάνυσαντε δήσετον;
 [439] [Γυνὴ Α]: εἴ τάρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνον
 [440] τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
 [441] [Πρόβουλος]: ίδου γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἔτερος τοξότης;
 [442] ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτιὴ καὶ λαλεῖ.
 [443] [Γυνὴ Β]: εἴ τάρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
 [444] ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
 [445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
 [446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἔξόδου.
 [447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
 [448] ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
 [449] [Πρόβουλος]: οἵμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
 [450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν ούδεποτ' ἔσθ' ἡττητέα
 [451] ἡμῖν· ὀδόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὡ Σκύθαι
 [452] ξυνταξάμενοι.
- [452b] [Λυσιστράτη]: νὴ τῷ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα
 [453] ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
 [454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἔξωπλισμένων.
 [455] [Πρόβουλος]: ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὡ Σκύθαι.
 [456] [Λυσιστράτη]: ὡ ἔνυμαχοι γυναικεῖς ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
 [457] ὡ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
 [458] ὡ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
 [459] οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;
 [460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
 [461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
 [462] [Πρόβουλος]: οἷμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
 [463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ὄσου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 [464] ἥκειν ἐνόμισας, ἡ γυναιξὶν οὐκ οἶει
 [465] χολὴν ἐνεῖναι;
- [465b] [Πρόβουλος]: νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
 [466] πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ἦ.

Agon

Vorspiel

- [467] [Χορὸς Γερόντων]: ὡ πόλλα' ἀναλώσας ἐπη πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
 [468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;

- [469] ούκ οἶσθα λουτρὸν οἶον αἴδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
 [470] ἐν τοῖσιν ἴματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
 [471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὡς μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
 [472] τὴν χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δράς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
 [473] ἐπεὶ 'θέλω 'γὰ σωφρόνως ὕσπερ κόρη καθῆσθαι,
 [474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
 [475] ἦν μή τις ὕσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κάρεθίζῃ.

Strophe 1

- [476] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
 [477] οὐ' γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
 [478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
 [480] ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
 [481] Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
 [482] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
 [483] ἵερὸν τέμενος.

Katakeleusmos

- [484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
 [485] ώς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔāν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.

Epirrhema

- [486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
 [487] ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
 [488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τάργυριον σῶν παρέχομεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δέ' αὐτό.
 [489] [Πρόβουλος]: διὰ τάργυριον πολεμοῦμεν γάρ;
 [489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
 [490] ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
 [491] ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα δρώντων
 [492] ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
 [493] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ τί δράσεις;
 [493b] [Λυσιστράτη]: τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
 [494] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ταμιεύσετε τάργυριον;
 [494b] [Λυσιστράτη]: τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
 [495] οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
 [496] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ ταύτον.
 [496b] [Λυσιστράτη]: πῶς οὐ ταύτον;
 [496c] [Πρόβουλος]: πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
 [497] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
 [497b] [Πρόβουλος]: πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
 [498] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.
 [498b] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς;
 [498c] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς μέντοι.
 [498d] [Πρόβουλος]: σχέτλιόν γε.
 [499] [Λυσιστράτη]: ώς σωθήσει, κἄν μὴ βούλῃ.
 [499b] [Πρόβουλος]: δεινόν γε λέγεις.
 [499c] [Λυσιστράτη]: ἀγανακτεῖς.
 [500] ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἔστιν ὅμως.
 [500b] [Πρόβουλος]: νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
 [501] [Λυσιστράτη]: σωστέον ὡς τᾶν.

- [501b] [Πρόβουλος]: κεί μὴ δέοματι;
 [501c] [Λυσιστράτη]: τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
 [502] [Πρόβουλος]: ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
 [503] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς φράσομεν.
 [503b] [Πρόβουλος]: λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάης,
 [503c] [Λυσιστράτη]: ἀκροῶ δῆ,
 [504] καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.
 [504b] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
 [505] ὑπὸ τῆς ὄργῆς αὐτὰς ἶσχειν.
 [505b] [Γυνὴ Α]: κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
 [506] [Πρόβουλος]: τοῦτο μὲν ὡς γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.
 [506b] [Λυσιστράτη]: ταῦτα ποιήσω.
 [507] ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον τὸν χρόνον ἡνεσχόμεθα τ
 [508] ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἄττ' ἐποιεῖτε.
 [509] οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτούκ τὸν ἡρέσκετε γ' ἡμᾶς.
 [510] ἀλλ' ἥσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι
 [511] ἡκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
 [512] εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδοιθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι, innerlich
 [513] τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
 [514] ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τίδε σοὶ ταῦτ'; ἢ δ' ἂν ἀνήρ.
 [515] οὐ σιγήσει; κάγὼ ἐσίγων.
 [515b] [Γυνὴ Β]: ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
 [516] [Πρόβουλος]: Κἀν ὕμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.
 [516b] [Λυσιστράτη]: τοιγάρο ἐγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
 [517] ἔτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·
 [518] εἴτ' ἡρόμεθ' ἂν· πῶς ταῦτ' ὕνερ διαπράττεσθ' ὥδ' ἀνοίτως;
 [519] ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,
 [520] ὅτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.
 [521] [Πρόβουλος]: ὄρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος.
 [521b] [Λυσιστράτη]: πῶς ὄρθῶς ὡς κακόδαιμον,
 [522] εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἔξην ὑμῖν ὑποθέσθαι;
 [523] ὅτε δὴ δέ ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὄδοις φανερῶς ἡκούομεν ἥδη,
 [524] οὐκ ἔστιν ἀνήρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἔτερός τις·
 [525] μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
 [526] ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθεῖσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
 [527] ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἔθελήσητ' ἀντακροῦσθαι
 [528] κάντισιωπάθ' ὕσπερ χήμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἀν ὑμᾶς.
 [529] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κού τλητὸν ἔμοιγε.
 [529b] [Λυσιστράτη]: σιώπα.
 [530] [Πρόβουλος]: σοὶ γ' ὡς κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ
 [531] περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζώην.
 [531b] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
 [532] παρ' ἔμοι τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
 [533] ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
 [534] κάτα σιώπα
 [535] [Γυνὴ Γ]: καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.
 [536] [Λυσιστράτη]: κάτα ξαίνειν ξυζωσάμενος
 [537] κυάμους τρώγων·
 [538] πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ’ ὡς γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν

[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὕποτε κάμοιμ’ ἂν ὀρχουμένη,

[542] τούδε τὰ γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόστ·

[543] ἔθέλω δ’ ἐπὶ πᾶν ίέναι

[544] μετὰ τῶνδ’ ἀρετῆς ἔνεχ’, αἴς

[545] ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος,

[546] ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι δὲ φιλόπολις

[547] ἀρετὴ φρόνιμος.

Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ’ ὡς τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,

[550] χωρεῖτ’ ὄργῃ καὶ μὴ τέγγεσθ· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Antepirrhema

[551] [Λυσιστράτη]: ἀλλ’ ἤνπερ ὅ τε γλυκύθυμος Ἐρως χὴ Κυπρογένει’ Ἀφροδίτη

[552] ἴμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,

[553] καὶ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ φοπαλισμούς,

[554] οἴμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλησι καλεῖσθαι.

[555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;

[555b] [Λυσιστράτη]: ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν

[556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

[556b] [Γυνὴ Α]: νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

[557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κάν ταῖσι χύτραις κάν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως

[558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὕσπερ Κορύβαντες.

[559] [Πρόβουλος]: νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

[559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,

[560] ὅταν ἀσπίδ’ ἔχων καὶ Γοργόνα τις καὶ τέταυθαι κορακίνους.

[561] [Γυνὴ Β]: νὴ Δί· ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ’ εἶδον ἐφ’ οὐρανοῦ

Pferd

[562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·

Greisin.

[563] ἔτερος δ’ αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κάκόντιον ὕσπερ ὁ Τηρεύς,

Tereus,

[564] ἐδεδίσκετο τὴν ισχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.

schluckte hinunter.

[565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ

[566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι;

[566b] [Λυσιστράτη]: φαύλως πάνυ.

[566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.

[567] [Λυσιστράτη]: ὕσπερ κλωστῆρ’, ὅταν ἡμῖν ἥ τεταραγμένος, ὕδε λαβοῦσαι,

[568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ’ ἐκεῖσε,

[569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἔάσῃ,

[570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ’ ἐκεῖσε.

[571] [Πρόβουλος]: ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ

[572] παύσειν οἰεσθ’ ὡς ἀνόητοι;

[572b] [Λυσιστράτη]: καὶ ὑμῖν γ’ εἴ τις ἐνῆν νοῦς,

- [573] ἐκ τῶν ἔριων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἀν ἄπαντα.
- [574] [Πρόβουλος]: πῶς δή; φέρ' ἵδω.
- [574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἔχρην, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ
 [575] ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
 [576] ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
 [577] καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἔαυτοὺς
 [578] ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·
 [579] εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν, ἄπαντας
 [580] καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,
 [581] κεῖ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·
 [582] καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὅπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
 [583] διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
 [584] χωρὶς ἔκαστον· κἀτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
 [585] δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίξειν εἰς ἔν, κάπειτα ποιῆσαι
 [586] τολύπην μεγάλην κἀτ' ἐκ ταύτης τῷ δῆμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
- [587] [Πρόβουλος]: οὕκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ἡαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
 [588] αἵς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;
- [588b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ὡς παγκατάρατε
 [589] πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αύτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
 [590] κάκπέμψασαι παῖδας ὄπλίτας.
- [590b] [Πρόβουλος]: σύγα, μὴ μησικακήσῃς.
- [591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ἡνίκα χρῆν εύφρανθῆναι καὶ τῆς ἱβῆς ἀπολαῦσαι,
 [592] μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμέτερον μὲν ἔἄτε,
 [593] περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
- [594] [Πρόβουλος]: οὕκουν χάνδρες γηράσκουσιν;
- [594b] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
 [595] ὁ μὲν ἥκων γάρ, κἀν ἦ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·
 [596] τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κἀν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
 [597] οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.

antipnigos

- [598] [Πρόβουλος]: ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς—
- [599] [Λυσιστράτη]: σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
- [600] τχωρίον ἔστι· † σορὸν ὧνήσει·
 †
- [601] μελιτοῦτταν ἔγώ καὶ δὴ μάξω.
- [602] λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
- [603] [Γυνὴ Ξ]: καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.
- [604] [Γυνὴ Α]: καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
- [605] [Λυσιστράτη]: τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν·
- [606] ὁ Χάρων σε καλεῖ,
- [607] σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

Episode

- [608] [Πρόβουλος]: εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἔμε;
- [609] νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
- [610] ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
- [611] [Λυσιστράτη]: μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προύθέμεσθά σε;
- [612] ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρὸ πάνυ
- [613] ἤξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Chor

Trochäen

- [614] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
[615] ἄλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῷ τῷ πράγματι.
[616] ἵδη γάρ ὅζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων

Strophe 1

- [617] [Χορὸς Γερόντων]: πραγμάτων μοι δοκεῖ,
[618] καὶ μάλιστ' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
[620] καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
[621] δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
[622] τὰς θεοῖς ἔχθρὰς γυναῖκας ἔξεπαίρωσιν δόλῳ
[623] καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
[625] ἔνθεν ἔζων ἔγῳ.

Trochäen

- [626] [Χορὸς Γερόντων]: δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἕδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
[627] καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
[628] καὶ διαλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἄνδράσιν Λακωνικοῖς,
[629] οἷσι πιστὸν οὔδεν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.
[630] ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.
[631] ἄλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξιμαι
[632] καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
[633] ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἔξῃς Ἀριστογείτονι,
[634] ῶδε θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· ταύτοστ γάρ μοι γίγνεται
[635] τῆς θεοῖς ἔχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

Antistrophe 1

- [636] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται.
[637] ἀλλὰ θώμεσθ' ὡ φίλαι γρᾶες ταδὶ πρῶτον χαμαί.
[638] ἡμεῖς γάρ ὡ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
[639] τῇ πόλει χρησίμων·
[640] εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
[641] ἐπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἡρρηφόρουν·
[642] εἴτ' ἀλετρὶς ἡ δεκέτις οὕσα τάρχηγέτι·
[645] κάτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἡ Βραυρωνίοις·
[646] κάκανηφόρουν ποτ' οὕσα παῖς καλὴ 'χουσ'
[647] ἰσχάδων ὁρμαθόν·

Trochäen

- [648] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρα προύφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
[649] εὶ δ' ἔγῳ γυνὴ πέφυκα, τούτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
[650] ἥν ἀμείνων γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
[651] τούρανου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γάρ ἄνδρας ἐσφέρω,
[652] τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
[653] τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παπιῷν ἐκ τῶν Μηδικῶν
[654] εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,

- [655] ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
 [656] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
 [657] τῷδέ γ' ἀψήκτω πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

Strophe 2

- [658] [Χορὸς Γερόντων]: ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
 [660] πολλῇ; κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
 [661] ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
 [662] ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ώς τὸν ἄνδρα δεῖ
 [663] ἀνδρὸς ὅζειν εύθους, ἀλλ' οὐν ἐντεθριώσθαι πρέπει.
 [665] ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ επὶ Λείψύδριον ἥλθομεν ὅτ' ἡμεν ἔτι,
 [666] νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κάναπτερῶσαι
 [670] πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.

Trochäen

- [672] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κὰν σμικρὰν λαβήν,
 [673] οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας,
 [674] ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι
 [675] ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμάς ὕσπε, Ἀρτεμισία.
 [676] ἦν δ' ἐφ' ἵππικήν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵππέας.
 [677] ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κάποχον γυνή,
 [678] κούκ ἀν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
 [679] ἀς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
 [680] ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
 [681] ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αύχένα.

Antistrophe 2

- [683] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ νὴ τὼ θεώ με ζωπυρήσεις,
 [684] λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὃν ἔγὼ δή, καὶ ποιήσω
 [685] τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἔγὼ πεκτούμενον.
 [686] ἀλλὰ χήμεῖς ὡς γυναικες θάττον ἐκδυώμεθα,
 [687] ώς ἀν ὅζωμεν γυναικῶν αύτοδὰξ ὠργισμένων.
 [688] νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ἵνα μή ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ
 [689] κυάμους μέλανας.
 [690] ώς εὶς καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
 [691] αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

Trochäen

- [696] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἦν ἐμοὶ ζῆται λαμπιτῶ
 [697] ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
 [698] οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
 [699] ὅστις ὡς δύστην' ἀπίγχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
 [700] ὕστε κάχθες θήκατη ποιοῦσα παιγνίαν ἔγὼ
 [701] τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
 [702] παιᾶν χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
 [703] οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
 [704] κούχῃ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἀν
 [705] τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Episode

[706] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,

[707] τί μοι σκυθρωπὸς ἔξελήλυθας δόμων;

[708] [Λυσιστράτη]: κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν

[709] ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

[710] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί φῆς; τί φῆς;

[711] [Λυσιστράτη]: ἀληθῆ, ἀληθῆ.

[712] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

[713] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

[714] [Χορὸς Γυναικῶν]: μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

[715] [Λυσιστράτη]: βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.

[716] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἵω Ζεῦ.

[717] [Λυσιστράτη]: τί Ζῆν' ἀυτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

[718] ἔγῳ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν ούκέτι

[719] οἴα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.

[720] τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὁπῆν

[721] κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,

[722] τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπωμένην,

[723] τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου τμίαντ
teinet

[724] ἥδη πέτεσθαι διανοούμενην κάτω

[725] ἐξ Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.

[726] πάσας τε προφάσεις ὡστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε

[727] ἔλκουσιν. ἥδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

[728] αὕτη σὺ ποῖ θεῖς;

[728b] [Γυνὴ Α]: οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

[729] οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια

[730] ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.

[730b] [Λυσιστράτη]: ποίων σέων;

[731] οὐκ εἴ πάλιν;

[731b] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τῷ θεῷ

[732] ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

[733] [Λυσιστράτη]: μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῇ.

[734] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἐώ 'πολέσθαι τάρι';

[734b] [Λυσιστράτη]: ἦν τούτου δέῃ.

[735] [Γυνὴ Β]: τάλαιν' ἔγῳ, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος,

Amorgis,

[736] ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'.
zurück|gelassen|habe|ich.

[736b] [Λυσιστράτη]: αὕθητέρα

[737] ἐπὶ τὴν Ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἔξέρχεται.

[738] χώρει πάλιν δεῦρ'.

[738b] [Γυνὴ Β]: ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον

Phosphorus

[739] ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

hinauf|gehe|ich.

[740] [Λυσιστράτη]: μή μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξης τοῦτο σύ,

[741] ἐτέρα γυνὴ ταύτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

[742] [Γυνὴ Γ]: ὡς πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,

[743] ἔως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὰ χωρίον.

[744] [Λυσιστράτη]: τί ταῦτα ληρεῖς;

[744b] [Γυνὴ Γ]: αὐτίκα μάλα τέξομαι.

- [745] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἔχθές.
- [745b] [Γυνὴ Γ]: ἀλλὰ τήμερον.
- [746] ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν ὡ̄ Λυσιστράτη
- [747] ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα.
- [747b] [Λυσιστράτη]: τίνα λόγον λέγεις;
- [748] τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;
- [748b] [Γυνὴ Γ]: ἄρρεν παιδίον.
- [749] [Λυσιστράτη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίον
- [750] ἔχειν τι φαίνει κοῦλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
- [751] ὡ̄ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν Ἱερὰν κυνῆν
- [752] κυεῖν ἔφασκες;
- [752b] [Γυνὴ Γ]: καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
- [753] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταύτην εἶχες;
- [753b] [Γυνὴ Γ]: ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
- [754] ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
- [755] ἐσβᾶσα ταύτην, ὕσπερ αἱ περιστεραί.
- [756] [Λυσιστράτη]: τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
- [757] οὐ τάμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
- [758] [Γυνὴ Γ]: ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
- [759] ἐξ οὗ τὸν ὅφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
- [760] [Γυνὴ Δ]: ἔγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμα
- [761] ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεί.
- [762] [Λυσιστράτη]: ὡ̄ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
- [763] ποθεῖτ' ἵσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
- [764] ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὖ οἶδ' ὅτι
- [765] ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὕγαθαί,
- [766] καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
- [767] ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
- [768] μὴ στασιάσωμεν· ἐστι δ' ὁ χρησμὸς οὐτοσί.
- [769] [Γυνὴ Α]: λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.
- [769b] [Λυσιστράτη]: σιγᾶτε δῆ.
- [770] ἀλλ' ὅπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἔνα χῶρον,
- [771] τοὺς ἐποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνται τε φαλήτων,
- [772] παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
- [773] Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—
- [773b] [Γυνὴ Β]: ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
- [774] [Λυσιστράτη]: ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
- [775] ἐξ Ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
- [776] δρυνεον οὐδ' ὄτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
- [777] [Γυνὴ Α]: σαφῆς γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δί.
- [777b] [Λυσιστράτη]: ὡ̄ πάντες θεοί,
- [778] μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
- [779] ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογέ
- [780] ὡ̄ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

Lyrische Szene

Strophe 1

- [781] [Χορὸς Γερόντων]: μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἥκουσ'
- [782] αὐτὸς ἔτι παῖς ὡν.
- [785] οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,

[786] δῶς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἔρημίαν,
[787] κἀν τοῖς ὅρεσιν ὥκει·
[788] κἄτ' ἐλαγοθήρει
[789] πλεξάμενος ἄρκυς,
[790] καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
[791] κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
[792] οὕτω τὰς γυναικας ἐβδελύχθη
[793] 'κ' εἶνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἦττον
[794] τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
[795] [Γέρων]: βούλομαί σε γραῦ κύσαι—
[796] [Γυνή]: κρόμμυόν τάρ' οὐκ ἔδει.
[797] [Γέρων]: κάνατείνας λακτίσαι.
[798] [Γυνή]: τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
[799] [Χορὸς Γερόντων]: καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
[800] τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός
[801] τε τοῖς ἔχθροῖς ἄπασιν,
[802] ὃς δὲ καὶ Φορμίων.

Antistrophe 2

[803] [Χορὸς Γυναικῶν]: κάγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
[804] τῷ Μελανίωνι.
[805] Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
[806] ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
[807] Ἐρινύων ἀπορρώξ.
[808] οὗτος οὖν ὁ Τίμων
[809] [Χορὸς Γυναικῶν]: [[Zeile Lost]]
[810] ὥχεθ' ὑπὸ μίσους
[811] πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
[812] οὕτω 'κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
[813] τοὺς πονηροὺς ἀνδρας ἀεί,
[814] ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
[815] [Γυνή]: τὴν γνάθον βούλει θένω;
[816] [Γέρων]: μηδαμῶς· τέδεισά γε. †
[817] †
[818] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
[819] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
[820] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅμως ἀν οὐκ ἵδοις
[821] καίπερ οὕσης γραὸς ὅντ' αὐτὸν
[822] κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον
[823] τῷ λύχνῳ.

Lyrische Szene

[824] [Λυσιστράτη]: ίοὺ ίοὺ γυναικες ἵτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
[825] ταχέως.
[826] [Γυνή]: τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
[827] [Λυσιστράτη]: ἄνδρ' ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
[828] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὁργίοις εἰλημμένον.
[829] ὡς πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
[830] μεδέουσ', ιθ' ὁρθὴν ἱνπερ ἔρχι τὴν ὄδόν.
[831] [Γυνή]: ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἔστι;
[832] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

[836] [Γυνή]: Ὡς νὴ Δί' ἔστι δῆτα. τίς κάστιν ποτε;

[837] [Λυσιστράτη]: ὄράτε· γιγνώσκει τις ύμῶν;

[837b] [Μυρρίνη]: νὴ Δία

[838] ἔγωγε· κάστιν ούμδος ἀνὴρ Κινησίας.

[839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἥδη τοῦτον ὁπτᾶν καὶ στρέφειν

[840] καξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

[841] καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὡν σύνοιδεν ἢ κύλιξ.

[842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

[842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἐγὼ

[843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ' ἐνθαδί,

[844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

[845] [Κινησίας]: οἵμοι κακοδαιμῶν, οἶος ὁ σπασμός μ' ἔχει

[846] χῶ τέτανος ὕσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

[847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἔστώς;

[847b] [Κινησίας]: ἐγώ.

[848] [Λυσιστράτη]: ἀνὴρ;

[848b] [Κινησίας]: ἀνὴρ δῆτ'.

[848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

[849] [Κινησίας]: σὺ δ' εἴ τις ἡκβάλλουσά μ';

[849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκόπος.

[850] [Κινησίας]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνη.

[851] [Λυσιστράτη]: ἵδιον καλέσω 'γὰ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἴ;

[852] [Κινησίας]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιιονίδης Κινησίας.

[853] [Λυσιστράτη]: ὦ χαῖρε φίλτατ'. οὐ γὰρ ἀκλεῖς τούνομ

[854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνώνυμον.

[855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

[856] κἄν ὧδον ἦ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ

[857] τουτὶ γένοιτο, φησίν.

[857b] [Κινησίας]: ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

[858] [Λυσιστράτη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἄν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ

[859] λόγος τις, εἰρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνὴ

[860] δτὶ ληρός ἔστι τάλλα πρὸς Κινησίαν.

[861] [Κινησίας]: ἵθι νυν κάλεσον αὐτήν.

[861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;

[862] [Κινησίας]: ἔγωγέ σοι νὴ τὸν Δί', ἦν βούλη γε σύ·

[863] ἔχω δὲ τοῦθ'. ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμι σοι.

[864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

[864b] [Κινησίας]: ταχύ νυν πάνυ.

[865] ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,

[866] ἐξ οὗπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

[867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ

[868] εἴναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

[869] χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

[870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ 'γὰ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται

[871] ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

[872] [Κινησίας]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾶς;

[873] κατάβηθι δεῦρο.

[873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὕ.

[874] [Κινησίας]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;

[875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

[876] [Κινησίας]: ἔγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

[877] [Μυρρίνη]: ἄπειμι.

- [877b] [Κινησιάς]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ

[878] ὑπάκουουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

[879] [Παῖς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.

[880] [Κινησιάς]: αὕτη τὶ πάσχεις; ούδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον

[881] ἄλουτον ὃν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν;

[882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'; ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατήρ

[883] ἔστιν.

[883b] [Κινησιάς]: κατάβηθ' ὡς δαιμονία τῷ παιδίῳ.

[884] [Μυρρίνη]: οἶον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;

[885] [Κινησιάς]: ἔμοι γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ

[886] πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν.

[887] χὰ δυσκολάινει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,

[888] ταῦτ' αὐτὰ δῆ 'σθ' ἀ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.

[889] [Μυρρίνη]: ὡς γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,

[890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.

[891] [Κινησιάς]: τί ὡς πονήρα ταῦτα ποιεῖς χάτεραις

[892] πείθει γυναιξί, κάμε τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς

[893] αὐτῇ τε λυπεῖ;

[893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.

[894] [Κινησιάς]: τὰ δ' ἔνδον ὅντα τάμα καὶ σὰ χρήματα

[895] χείρον διατίθης.

[895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

[896] [Κινησιάς]: ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης

[897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;

[897b] [Μυρρίνη]: ἔμοιγε νὴ Δία.

[898] [Κινησιάς]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι

[899] χρόνον τοσσοῦτόν ἔστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;

[900] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτε γε

[901] καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.

[901b] [Κινησιάς]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,

[902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.

[902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,

[903] κάγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.

[904] [Κινησιάς]: σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνῃ μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.

[905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἔρω γ' ὧς οὐ φιλῶ.

[906] [Κινησιάς]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὡς Μύρριον;

[907] [Μυρρίνη]: ὡς καταγέλαστ' ἔναντίον τοῦ παιδίου;

[908] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτο γ' οἴκαδ' ὡς Μανῆ φέρε.

[909] ἵδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών,

[910] σὺ δ' οὐ κατακλίνει.

[910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ τάλαν

[911] δράσειε τοῦθος;

[911b] [Κινησιάς]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.

[912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ἔθ' ἀγνῇ δῆτ' ἀν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;

[913] [Κινησιάς]: κάλλιστα δῆπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.

[914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;

[915] [Κινησιάς]: εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσης.

[916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.

[916b] [Κινησιάς]: μηδαμῶς.

[917] ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.

[917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἔγω

[918] καίπερ τοιοῦτον ὅντα κατακλινῶ χαμαὶ.

- [919] [Κινησιάς]: ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στὶν καλῶς.
- [920] [Μυρρίνη]: ίδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κάγὼ 'κδύομαι.
- [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἔξιστέα.
- [922] [Κινησιάς]: ποία ψίαθος; μὴ μοί γε.
- [922b] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀρτεμιν,
- [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
- [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
- [924] [Μυρρίνη]: ίδού.
- [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἥκε νυν ταχέως πάνυ.
- [925] [Μυρρίνη]: ίδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
- [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
- [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
- [927b] [Μυρρίνη]: νὴ Δί' ἀλλ' ἔγώ.
- [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἡ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
- [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπίδησον.
- [929b] [Κινησιάς]: ἥδη πάντ' ἔχω.
- [930] [Μυρρίνη]: ἀπαντα δῆτα.
- [930b] [Κινησιάς]: δεῦρο νυν ὡ χρύσιον.
- [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἥδη λύομαι. μέμνησό νυν·
- [932] μὴ μ' ἔξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- [933] [Κινησιάς]: νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
- [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
- [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
- [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
- [936] [Κινησιάς]: ἀνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
- [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
- [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
- [938] [Μυρρίνη]: βούλει μυρίσω σε;
- [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
- [939] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἡν τε βούλη γ' ἡν τε μῆ.
- [940] [Κινησιάς]: εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὡ Ζεῦ δέσποτα.
- [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κάλείφου λαβών.
- [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
- [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κούκ ὅζον γάμων.
- [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἔγὼ τὸ Ῥόδιον ἡνεγκον μύρον.
- [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔα αὕτ' ὡ δαιμονία.
- [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
- [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
- [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
- [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔτερον ἔχω.
- [948] ἀλλ' ὡζυρὰ κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
- [949] μηδέν.
- [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἀρτεμιν.
- [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπιας ὡ φίλτατε
- [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
- [951b] [Κινησιάς]: βουλεύσομαι.
- [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
- [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδείρασ' οίχεται.

Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἵμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
[955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
[956] πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
[957] ποῦ Κυναλώπηξ;
[958] μίσθωσόν μοι τὴν τίθην.
[959] [Χορὸς Γερόντων]: ἐν δεινῷ γ' ὡ δύστηνε κακῷ
[960] τείρει ψυχὴν ἔξαπατηθείς.
[961] κάγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
[962] ποῖος γὰρ ἀνὴρ νέφρος ἀντίσχοι,
[963] ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὅρχεις,
[964] ποία δ' ὄσφυς, ποῖος δ' ὅρρος
[965] κατατεινόμενος
[966] καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὅρθρους;
[967] [Κινησιάς]: ὥ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
[968] [Χορὸς Γερόντων]: ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίησ'
[969] ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
[970] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
[971] [Χορὸς Γερόντων]: ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.
[972] [Κινησιάς]: μιαρὰ δῆτ' ὥ Ζεῦ ὥ Ζεῦ·
[973] εἴθ' αὐτὴν ὕσπερ τοὺς θωμοὺς
[974] μεγάλω τυφῷ καὶ πρηστῆρι
[975] ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας
[976] οἶχοι φέρων, εἴτα μεθείης,
[977] ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
[978] κάτ' ἔξαίφνης
[979] περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

Iamben

- [980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: πᾶς τῶν Ἀσανῶν ἐστιν ἀ γερωχία
[981] ἡ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
[982] [Κινησιάς]: σὺ δ' εἴ πότερον ἄνθρωπος ἡ κονίσαλος;
[983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: κῆρυξ ἐγῶν ὥ κυρσάνιε ναὶ τὼ σιώ
[984] ἔμοιον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
[985] [Κινησιάς]: κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
[986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα.
[986b] [Κινησιάς]: ποῖ μεταστρέψει;
[987] τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἡ βουβωνιάς
[988] ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
[988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
[989] ὕνθρωπος.
[989b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔστυκας ὥ μιαρώτατε.
[990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
[991] [Κινησιάς]: τί δ' ἐστί σοι τοδί;
[991b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: σκυτάλα Λακωνικά.
[992] [Κινησιάς]: εἴπερ γε χαῦτη στὶ σκυτάλῃ Λακωνική.
[993] ἀλλ' ὃς πρὸς εἰδότ' ἐμὲ σὺ τάληθῇ λέγε.
[994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τὰν Λακεδαιμονι;
[995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὄρσὰ Λακεδαιμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι
[996] ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
[997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

- [998] ἀπὸ Πανός;
- [998b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐκ, ἀλλ' ἀρχεν οἰῶ Λαμπιτώ,
[999] ἔπειτα τάλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἄμα
[1000] γυναῖκες ἢπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
[1001] ἀπήλααν τῷς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
- [1002] [Κινησάς]: πῶς οὖν ἔχετε;
- [1002b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
[1003] ἢπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.
[1004] ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγεῖν
[1005] ἔῶντι, πρίν γ' ἀπαντες ἐξ ἐνδὸς λόγῳ
[1006] σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
- [1007] [Κινησάς]: τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομάμοται
[1008] ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
[1009] ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
[1010] αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
[1011] ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
[1012] πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
- [1013] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντῷ λέγεις.

Chor

Trochäen

- [1014] [Χορὸς Γερόντων]: ούδέν ἔστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
[1015] ούδε πῦρ, ούδ' ὕδ' ἀναιδῆς οὐδεμίᾳ πόρδαλις.
- [1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεῖς εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,
[1017] ἔξδον ὡς πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;
- [1018] [Χορὸς Γερόντων]: ώς ἐγὼ μισῶν γυναικας ούδέποτε παύσομαι.
- [1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόψομαι
[1020] γυμνὸν ὅνθ' οὔτως. ὅρῶ γὰρ ώς καταγέλαστος εἰ.
[1021] ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.
- [1022] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
[1023] ἀλλ' ὑπ' ὄργης γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
- [1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἰ.
[1025] κεῖ με μὴ ἀλύπεις, ἐγώ σου κὰν τόδε τὸ θηρίον
[1026] τούπῃ τώφθαλμῷ λαβοῦσ' ἔξεῖλον ἀν δ νῦν ἔνι.
- [1027] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτ' ἄρ' ἦν με τούπιτρίβον, δακτύλιος ούτοσί·
[1028] ἔκσκάλευσον αὐτό, κάτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
[1029] ώς τὸν ὄφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
- [1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.
[1031] ἥ μεγ' ὡς Ζεῦ χρῆμ' ἵδειν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
[1032] οὐχ ὄρφας; οὐκ ἐμπίς ἔστιν ἄρδε Τρικορυσία;
- [1033] [Χορὸς Γερόντων]: νὴ Δί' ὕνησάς γέ μ', ώς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
[1034] ὥστ' ἐπειδὴ ἔξηρέθη, ρεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
- [1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἰ,
[1036] καὶ φιλήσω.
- [1036b] [Χορὸς Γερόντων]: μὴ φιλήσης.
- [1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μῆ.
- [1037] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'. ώς ἔστε θωπικαὶ φύσει,
[1038] κάστ' ἐκεῖνο τούπος ὄρθως κού κακῶς εἰρημένον,
[1039] οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὕτ' ἄνευ πανωλέθρων.
[1040] ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι

- [1041] ούτε δράσω φλαῦρον ούδὲν οὕθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
[1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Chor

Strophe 1

- [1043] [Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα
[1044] τῶν πολιτῶν ούδεν' ὡς νδρες
[1045] φλαῦρον εἰπεῖν ούδε τέχνη.
[1046] ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
[1047] καὶ δρᾶν· ίκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
[1048] ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
[1049] εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖται
[1050] λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
[1051] ὡς τὸ πόλλα ἔσω στὶν τέχνη.
[1052] κάρχομεν βαλλάντια.
[1053] κάν ποτ' εἰρήνη φανῆ,
[1054] δοστις ἀν νυνὶ δανείσηται
[1055] παρ' ἡμῶν,
[1056] ἀν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῶ.

Antistrophe 1

- [1058] [Χορός]: ἔστιαν δὲ μέλλομεν ξένους
[1059] τινὰς Καρυστίους, ἄνδρας
[1060] καλούς τε κάγαθούς.
[1061] κάστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
[1062] καὶ τοῦτο τέθυχ', ὡς τὰ κρέας ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
[1063] ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῷ δὲ χρὴ
[1064] τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὖ
[1065] τούς τε καὶ τὰ παιδία, εἴτε εἴσω βαδίζειν,
[1066] μηδέ ἐρέσθαι μηδένα,
[1067] ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
[1068] ὕσπερ οἴκαδ' εἰς ἔαυτῶν
[1069] γεννικῶς, ὡς
[1070] ἡ θύρα κεκλήσεται.

Anapäste

- [1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδι πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας
[1073] χωροῦσ', ὕσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
[1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
[1075] εἴτε εἴπαθεν ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.
[1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθεν ὑμὲ πολλὰ μυσίδειν ἔπη;
[1077] ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἵκομες.
[1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
[1079] δεινῶς, τεθερμῶσθαι γετε χεῖρον φαίνεται.
[1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
[1081] παντά τις ἐλσῶν ἀμίν εἰράναν σέτω.
[1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
[1083] ὕσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων

- [1084] θαίμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
 [1085] ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
 [1086] [Ἀθηναῖος]: τίς ἀν φράσεις ποῦ' στιν ἡ Λυσιστράτη;
 [1087] ὡς ἄνδρες ἡμεῖς ούτοι τοιουτοι.
 [1088] [Χορός]: χαῦτη ξυνάδει χήτερα ταύτη νόσω.
 [1089] ἡ που πρὸς ὅρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
 [1090] [Ἀθηναῖος]: μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
 [1091] ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
 [1092] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.
 [1093] [Χορός]: εἰ σωφρονεῖτε, θαίμάτια λήψεσθ', ὅπως
 [1094] τῶν Ἐρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὅψεται.
 [1095] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.
 [1095b] [Λάκων]: ναὶ τὸ σιὼ
 [1096] παντῷ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
 [1097] [Ἀθηναῖος]: ὡς χαίρετ' ὡς Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
 [1098] [Λάκων]: ὡς Πολυχαρείδα δεινά κ' αὖ 'πεπόνθεμες,
 [1099] αἱ εἴδον ἀμὲ τῶνδρες ἀμπεφλασμένως.
 [1100] [Ἀθηναῖος]: ἄγε δὴ Λάκωνες αὕθ' ἔκαστα χρὴ λέγειν.
 [1101] ἐπὶ τῇ πάρεστε δεῦρο;
 [1101b] [Λάκων]: περὶ διαλλαγῶν
 [1102] πρέσβεις.
 [1102b] [Ἀθηναῖος]: καλῶς δὴ λέγετε· χήμεῖς τουτογέ.
 [1103] τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράην,
 [1104] ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἀν μόνη;
 [1105] [Λάκων]: ναὶ τὸ σιὼ κἀν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.
 [1106] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν.
 [1107] αὐτὴ γάρ, ὡς ἡκουσεν, ἥδ' ἔξέρχεται.

Anapäste

- [1108] [Χορός]: χαῖρ' ὡς πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
 [1109] δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύπειρον.
 [1110] ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἔνγγι
 [1111] συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
 [1112] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
 [1113] ὁργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
 [1114] τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
 [1115] πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
 [1116] καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
 [1117] μηδ' ὕσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
 [1118] ἀλλ' ὡς γυναικας εἰκός, οἰκείως πάνυ,
 [1119] ἦν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
 [1120] ἵθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,
 [1121] οὖ δ' ἀν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.
 [1122] ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
 [1123] ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
 [1124] ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
 [1125] αὐτῇ δ' ἐμαυτῇσι οὐ κακῶς γνῶμης ἔχω,
 [1126] τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 [1127] πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 [1128] λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
 [1129] κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς ἐκ χέρνιβος

- [1130] βωμοὶς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
[1131] Ὄλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ πόσους
[1132] εἴποιμ' ἀν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;
[1133] ἔχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
[1134] Ἐλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
[1135] εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
- [1136] [Ἀθηναῖος]: ἔγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
[1137] [Λυσιστράτη]: εἴτ' ὡ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
[1138] οὐκ ἵσθ' ὅτ' ἔλθων δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
[1139] ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
[1140] ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινικίδι
[1141] στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
[1142] ὑμῖν ἐπέκειτο χώθεδς σείων ἄμα.
[1143] ἔλθων δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
[1144] Κύμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαιμονία.
[1145] ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὅπο
[1146] δηροῦτε χώραν, ἦς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
- [1147] [Ἀθηναῖος]: ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Δί' ὡ Λυσιστράτη.
[1148] [Λάκων]: ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
[1149] [Λυσιστράτη]: ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἴει;
[1150] οὐκ ἵσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὔθις αὕ
[1151] κατωνάκας φοροῦντας ἔλθόντες δορὶ
[1152] πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
[1153] πολλοὺς δ' ἔταιρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
[1154] ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
[1155] κήλευθέρωσαν κάντὶ τῆς κατωνάκης
[1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
[1157] [Λάκων]: οὕπα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτεραν.
[1158] [Ἀθηναῖος]: ἔγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
[1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργμένων γε πολλῶν κάγαθῶν
[1160] μάχεσθε κού παύεσθε τῆς μοχθοίας;
[1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τούμποδῶν;
[1162] [Λάκων]: ἀμές γε λῶμες, αἵ τις ἀμὸν τῶγκυκλον
[1163] λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν.
- [1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὡ τᾶν;
[1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
[1164] ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
[1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
[1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὕγάθ' αὐτοῖς.
[1166b] [Ἀθηναῖος]: κάτα τίνα κινήσομεν;
[1167] [Λυσιστράτη]: ἔτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
[1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
[1169] πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιά
[1170] κόλπον τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
[1171] [Λάκων]: οὐ τῷ σιώ οὐχὶ πάντα γ' ὡ λισσάνιε.
[1172] [Λυσιστράτη]: ἔᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
[1173] [Ἀθηναῖος]: ἥδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
[1174] [Λάκων]: ἔγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα τηρῶτατ ναὶ τῷ σιώ.
[1175] [Λυσιστράτη]: ἔπην διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
[1176] ἄλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
[1177] τοῖς ξυμμάχοις ἔλθόντες ἀνακοινώσατε.
[1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὡ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.

- [1179] οὐ ταῦτα δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῶν
[1180] βινεῖν ἅπασιν;

[1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῶν ναὶ τὰ σιώ
[1181] ἀμοῖσι.

[1181b] [Ἀθηναῖος]: καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
[1182] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
[1183] ὅπως ἀν αἱ γυναῖκες ύμᾶς ἐν πόλει
[1184] ξενίσωμεν ὃν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
[1185] ὅρκους δ' ἔκει καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
[1186] κἀπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ύμῶν λαβὼν
[1187] ἄπεισ' ἔκαστος.

[1187b] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' ἵωμεν ὡς τάχος.

[1188] [Λάκων]: ἄγ' ὅπα τυ λῆς.

[1188b] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

Antistrophe 2

- [1189] [Χορός]: στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
[1190] χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
[1191] χρυσίων, ὅσ' ἔστι μοι,
[1192] οὐ φθόνος ἔνεστι μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
[1193] τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
[1194] πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
[1195] χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
[1196] μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν
[1197] θαι τὸ μὴ οὔχι
[1198] τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
[1199] χάττ' ἀν ἔνδον ἢ φορεῖν.
[1200] ὅψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
[1201] μή τις ὑμῶν
[1202] ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Antistrophe 3

Lyrische Szene

- [1216] [Αθηναῖος A.]: : ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
[Αθηναῖος] nicht willst|du;
- [1217] : ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
[Αθηναῖος] der Fackel
- [1218] : ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
[Αθηναῖος] der Ort.
- [1219] : οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
[Αθηναῖος] dieses zu|tun,
- [1220] : ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.
[Αθηναῖος] Gefallen|zu|tun, werden|wir|zusätzlich|mühen|uns.
- [1221] [Αθηναῖος B.]: χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
- [1222] [Αθηναῖος A.]: : οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
[Αθηναῖος] Haare lang.
- [1223] : οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἀν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
[Αθηναῖος] Lakedaimonier drinnen
- [1224] : καθ' ἡσυχίαν ἀπίστου εύωχημένοι;
[Αθηναῖος] weg|gehen|mögen gut|bewirtet|seiend;
- [1225] [Αθηναῖος B.]: : οὕπω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.
[Αθηναῖος] habe|gesehen ich.
- [1226] : ἦ καὶ χαρίεντες ἥσαν οἱ Λακωνικοί·
[Αθηναῖος] die Lakonischen.
- [1227] : ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.
[Αθηναῖος] Zech|genossen weisesten.
- [1228] [Αθηναῖος A.]: : ὀρθῶς γ', δτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
[Αθηναῖος] nicht sind|wir|gesund.
- [1229] : ἦν τοὺς Αθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
[Αθηναῖος] überzeuge sprechend|seiend,
- [1230] : μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.
[Αθηναῖος] überall werden|wir|Gesandtschaften|führen.
- [1231] : νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐξ Λακεδαίμονα
[Αθηναῖος] nach Lakedaimon
- [1232] : νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν.
[Αθηναῖος] irgend werden|wir|auf|röhren.
- [1233] : ὕσθ' ὅ τι μὲν ἀν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
[Αθηναῖος] nicht hören|wir,
- [1234] : ἀ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,
[Αθηναῖος] dieses haben|wir|unterstellt,
- [1235] : ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταύτα τῶν αὐτῶν πέρι.
[Αθηναῖος] gleichen über.
- [1236] : νυνὶ δ' ἄπαντ' ἥρεσκεν· ὕστ' εἰ μέν γέ τις
[Αθηναῖος] doch irgendwer
- [1237] : ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
[Αθηναῖος] singen nötig|seiend,
- [1238] : ἐπηγέρσαμεν ἀν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
[Αθηναῖος] und hinzu|schworen|wir.
- [1239] : ἀλλ' ούτοι γὰρ αὔθις ἔρχονται πάλιν
[Αθηναῖος] kommen|sie wieder
- [1240] : ἐξ ταύτον. οὐκ ἔρρήσετ' ὡς μαστιγίαι;
[Αθηναῖος] o Geißel|würdige;
- [1241] [Αθηναῖος B.]: : νὴ τὸν Δί' ὡς ἥδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
[Αθηναῖος] gehen|sie von|innen.
- [1242] [Λάκων]: ὡς Πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,
- [1243] ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κάείσω καλὸν
- [1244] ἐς τῶς Ἀσαναίως τε † καὶ ἐς ὑμᾶς ἄμα †.
† †.
- [1245] [Αθηναῖος]: λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
- [1246] ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὁρῶν ὄρχουμένους.

Lyrik

[1247] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: ὅρμασον

Lyrik

[1279] [Χορὸς Ἀθηναῖῶν]: πρόσαγε χορόν, ἔπαγε δὲ Χάριτας,

- [1280] ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν,
[1281] ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον
[1282] Ἰήτον
[1283] εὔφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
[1284] δις μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὅμμασι δαίεται,
[1285] Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε
[1286] πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν·
[1287] εἴτα δὲ δαίμονας, οἵς ἐπιμάρτυσι
[1288] χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
[1289] Ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
[1290] ἦν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
[1291] ἀλαλαὶ ἵη παιήων·
[1292] αἴρεσθ' ἄνω ἰαί,
[1293] ὡς ἐπὶ νίκη ἰαί.
[1294] εύοϊ εύοϊ, εύαί εύαί.
[1295] [Ἀθηναῖος]: πρόφωαινε δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέα νέαν.

Lyrik

[1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: Ταύγετον αὗτ' ἔραννὸν ἐκλιπώα
[1297] Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν
[1298] κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν
[1300] καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
[1301] Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
[1302] τοὶ δὴ πὰρ Εύρωταν ψιάδοντι.
[1303] εἴα μάλ' ἔμβη
[1304] ὡς εἴα κοῦφα πάλλων,
[1305] ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
[1306] τῷ σιῶν χοροὶ μέλοντι
[1307] καὶ ποδῶν κτύποις,
[1308] ᾧ τε πῶλοι ταὶ κόραι
[1309] πὰρ τὸν Εύρωταν
[1310] ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
[1311] ἀγκονίωαι,
[1312] ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ᾖπερ Βακχᾶν
[1313] θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν.
[1314] ἀγεῖται δ' ἀ Λήδας παῖς
[1315] ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπῆς.
[1316] ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδε χερί, ποδοῖν τε πάδη
[1319] ᾧ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμῷ ποίει χορωφελήταν.
[1320] καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει τὰν πάμμαχον.